

B'har (Op de Berg Sinaï)
Leviticus 25:1-26:2; 26:3-27:34
Jeremia 32:6-27;16:19-17:14
2Korinthiers 7-13

De Kern van de Zaak

Voor onze cultuur lijken veel van de instructies van Leviticus nogal vreemd. Er is zelfs een debat aan de gang of de meeste van deze schriftverzen niet enkel horen bij de tijd waarin we het Land binnenkwamen. Kopen en verkopen van oogsten, het land op het zevende jaar laten rusten en onze arme bloedverwant vrijzetten van slavernij, je moet toegeven dat dit nu niet precies dingen zijn waarvan de meesten van ons vandaag wakker liggen. Als het aankomt op het opslagen van voedselvoorraden proberen de meesten al uit te dokteren hoe voor enkele maanden op te slagen en hebben nooit stilgestaan bij de drie jaar die ons door een Jubeljaar moeten brengen. En weer kunnen we de relevantie/ toepasselijkheid van deze verzen voor onze tijd kwijt raken en lezen we er veel te vlug over. Dit kan dan weer veroorzaken dat we het hele punt van de verzen missen.

Nogmaals, de Torah gaat over relaties. De geheimenissen en wonderen van de Torah zijn geweldig, maar als we het thema van relatie missen, missen we de hele kern van de zaak. Torah leert ons door praktische dag-aan-dag levenslessen hoe onze Schepper lief te hebben en hoe elkaar te behandelen. Dit principe wordt weer naar voor gebracht in Leviticus 25:14-17. Hier heeft de Schrift het over het verkopen van eigendom aan een naaste met het idee in het achterhoofd over hoeveel jaar er nog tot aan het Jubeljaar overblijven en voornoemd eigendom word teruggegeven. Aan de oppervlakte zien we het punt van zulk een instructie niet, omdat wanneer we in onze maatschappij iets aan iemand verkopen, we van hem niet verwachten dat hij of zij het na zeven jaar terugbrengt. Wat verkocht is is verkocht. Dus, wat kunnen wij dan van deze instructies leren? De hele essentie zit in vers 17, die ons zegt bij onze transacties geen misbruik te maken van anderen.

Laten we dit eens een beetje reëler maken. Vroeger, in de tijd toen ik nog vastgoed verkocht haatte ik het om eigendom aan of voor vrienden te verkopen. Meestal eindigde dat in een catastrofe. Ik ervaaarde, dat eender hoe hard ik probeerde, de "vriend" veel moeilijker bleek om mee te werken dan gelijk welke vreemde van de straat. Ze wilden meestal speciale gunsten en ten slotte konden ze niet geloven waarom ik niet mijn hele commissie aan hen overdroeg en de hele transactie als een op vriendschap gebaseerde attentie noemde. Dit was misbruik maken van een vriendschap, wat precies is waar Leviticus ons tegen waarschuwt.

Deze verzen zouden ons er moeten toe aanzetten even na te denken. Precies hoeveel doen we in het leven dat het belang van iemand anders voorop zet? Hoeveel van onze dagelijkse handelingen en besluiten zijn uitsluitend gebaseerd op wat er voor mij en alleen voor mij inzit? Hoeveel tijd nemen we om te overwegen hoe onze handelingen degenen rondom ons op een positieve of negatieve manier beïnvloeden

Het tweede gedeelte van dit vers zou er moeten te brengen onze huidige denkwijze te veranderen van "Alleen ik" naar "Oh ik?" Het zegt ons dat de reden waarom we geen misbruik van de andere mogen maken onze vrees voor Elohim is. Sommigen zullen misschien vragen wat dat hiermee te maken heeft. Denk even na over dit scenario. Er is een vrees voor Elohim die verdoezeld werd door de gemakkelijke genade teachings die zeggen dat alles vergeven is en dat je echt niet hoeft na te denken over je daden in dit leven. Zulk onderwijs gaat ervan uit dat je op een dag voor je Messias komt te staan, gewoon naar het kruis dat je om hals droeg hoeft te wijzen, en alles uit je leven zal verbloemd, weggeveegd en vergeten worden. Dit onderwijs houdt er geen rekening mee dat ook al zijn je zonden in Messias vergeven, wat we op deze aarde met die genade doen zal op een dag geoordeeld worden door vuur. We zullen voor onze Schepper staan en rekenschap moeten geven over het leven dat we geleefd hebben. We zullen rekenschap moeten geven voor de manier waarop we Zijn geboden volgden en zullen rekenschap moeten geven over de manier waarop we elkaar behandelden. De maatstaf in die dagen zal zijn zoals de woorden die we deze week lezen. We zullen terechtstaan en rekenschap geven, over hoe we misbruik maakten van anderen, of gebaseerd op hoe we anderen eerst plaatsden, beloningen ontvangen. Dit zou een beetje eerbiedige vrees moeten opwekken over de manier waarop we ons dagelijks leven leiden.

En weer leert Leviticus ons niet te blijven stilstaan bij wat we niet begrijpen, maar eerder naar de kern van de zaak te kijken en te focussen op dat wat we weten dat we zouden moeten doen!

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S. Van Goethem

